

ФИНАЛЪТ

НА ГОЛЕМИЯ ФЕСТИВАЛ

Когато в една симфонична програма стои Деветата симфония на Бетховен е прието преди нея, ако въобще се изпълнява друго произведение, то също да бъде от Бетховен. И ако Симфоничният оркестър на Румънското радио и телевизия и неговият диригент Йосиф Конта отстъпиха от тази традиция на концерта, с който закриха на 12 т. м. Мартенските музикални дни, това беше явен акт на уважение към българската музика и към един от нейните най-големи творци.

Концертът на гостите от братска Румъния започна с Трета симфония от Любомир Пипков — едно ярко произведение, в което могъщо тупти пулсът на нашата социалистическа съвременност. Реалистичният новаторски дух на тази творба, на-

ударни и един тромпет, даде възможност да проличат изцяло качествата на щрайха на оркестъра. Отлични прояви имаше и изпълнителите на ударни инструменти, както и тромпетистът. Не може да се отмине без най-ласкава похвала и участието на нашите пианисти Н. Евров и Сн. Гълбова.

Изпълнението на Деветата симфония на Бетховен се превърна във внушителен и блестящ завършек на фестивалните дни. Не ще бъде пресилено да се каже, че това изпълнение ще остане паметно в историята на Мартенските музикални дни. Йосиф Конта (той дирижираше наизуст) поднесе интерпретация, която изхождаше от най-добрите традиции, но същевременно носеше белезите на неговия индивидуален художнически изказ. Той не само изгради отделните части с ясно чувство за тяхната „самостоятелна“ идейно-образна същност, но можа да обхване и спой монументалната архитектоника на целия симфоничен цикъл. Индивидуалното в неговата интерпретация се проявяваше в отношението към отделните елементи на формата, към детайлите, в начина на фразирането, в особената мекота на звучността и топлота на чувството, с които обогати музиката на симфонията (пример за това бе началото на главната тема на последната част, където публиката притъи дъх). Във финалната част се проявиха с пълна сила и чудесните качества на хора (диригент А. Григораш) — красива и благородна звучност, изрядна вокална техника и дикция, тънко психологическо нюансиране на образите и настроенията. Много силни впечатления остави и изпълнението на солистите — първокласните певци Е. Петреску, М. Кеслер, В. Теодорян и Г. Краснару, които образуваха един съвършен ансамбъл.

мерил израз както в характера на музикалните идеи и образи, така и в експресивния музикален език, своеобразната конструкция на формата и състава на оркестъра поставяше пред изпълнителите ред сложни проблеми от звуков и естетически порядък, които те успешно разрешиха. Безупречна техническа реализация, дълбоко проникване в композиторския замисъл, убедително разкриване на съдържанието на музиката — така най-общо и лаконично може да се определи изпълнението на Пипковата симфония. Йосиф Конта можа да наложи един „железен“ ритмус в първата част, да подчертае светлата героичност и оптимизма (поразителната тема на първия Ритурнел), да „разпее“ оркестъра в лиричното Анданте, да предаде първичната стихия на неравноделната метрика във финала, да открие богатството на тембровите краски, представляващи пълноценен елемент в драматургията на симфонията.

Партитурата на творбата, написана за струнни, две пиана,

Честта да закрият фестивала не случайно се падна на Йосиф Конта и членовете на Симфоничния оркестър и хора на Румънското радио и телевизия. То ва са артистите, които са били най-честите и желани гости на Мартенските музикални дни. Тяхното голямо изкуство и този път донесе минути на възвишени естетически преживявания, възбуди много радост и възторг.